

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

IV. De Iudaeo paralytico, qui ab Attico Episcopo in Baptismo sanatus est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

K_εΦ. δ'

Πιει Τ ιστίττε ότι το Εγκέφαλον δεν είναι αποτέλεσμα
της ίδιας της προσβολής.

Ε'Ν μὴν εὗτο τέτο Χειρὸν Ἄπλη τῷ αἴτιον
χειρωντῆς εκκλησία οὐαρέξεν εἴτε ἡ θαυ-
ματωνὶα μάτων, ἢ τῷ χειρῶν τέτον κατέ-
σαις αμοιερεῖς ήν· ιερᾶς Θεοῦ γάρ πει τριθαύ-
λιος ἀντὶ πολλῶν εἴτε ήν, επὶ κλίνες καλέεται
καὶ πάσης ιατρικῆς εἰς αὐτὸν γυμναστίους, Καὶ
πασοὶ ιερατικῆς εὐχῆς εἰδένει τοῦ αἵματος διηπο-
νήσους, τέλος οὐαρέξει τῷ χειρωνικῷ
βαπτίσματι, τέτω μόνῳ αἰλιθωνὶα κατέως χρή-
σις πεδίσας· τέτοια καταφανεῖ τῷ θηρού-
πῳ αἴτιῳ ταχέως εὑνέσει κατηχήσας εἴ-
πτον, καὶ τὴν εἰς Χειρὸν ἐπίδαιναν ευαγγελισά-
μον· Καὶ οὐαρέντια σωτῆρι κλίνει κελδεῖ τὸν
τοφαντηρεον· διὸ τριθαύλιος ιερᾶς Θεοῦ εἰ-
πεινεντο πίσει τὸ βαπτίσμα δεξαύρος, διπο'
τὸ κολυμβήθρας τέ βαπτιστηρίαν αναληφθεῖσι,
οὐδὲ οὐπληλακτενοτηρεον· καὶ τέ λοιποῖς
οι τοῖς ίγραινασι ήν· ταῦτα την θεραπείαν
οι τε Χειρές διώαμις καὶ ἐπὶ τοῖς ήμελέορις
καρεοῖς διέξαντο τοῖς αὐθρώποις ιθέλοσις δι' ήν
εὐληνες μην πολλοὶ πιεύσαντες εἴσαπλιθη-
σαν ιερᾶίσις ὃ καίπερ σημεῖα ζητεῖται, εἰδέ-
ται γένθρα σημεῖα οὐαρέγαγετο τοιαυτα
μηντὸν τοις Χειρέστοις αὐθρώποις οὐαρέ-
γετο κρίνει.

KeD. 5.

Πολοὶ ἐταρ' ἔδεν ταῦτα πθέμφοι
Πῃ αὐτῶν μοχθεία ἔχόλαζον & γῆ
μωνιδαιοὶ τοῖς γνωμόνιος τεργεστίοις ήπι-
στράππα δὴ καὶ οἱ Φιλεύντες σκένεοις ἀκολυ-
θεῖν, ισάμιλλα αὐτοῖς Φρεγιώντες πλέγχη-
σιν Σαβάπιθε μὲν ἐν δι μικρῷ ἐμπερ-
δει ἐπικάτημεν, μηδ Βελόμειθε σὺ τε οἰ-
κείωτά γυμνοὶ τὰ πρεσεύτερειού μένεν, Πτι-
σκοπεῖ δὲ δεχής πτεύδων, οὐδὲ σὺ ἀν-
τεῖς κέρνεις τῆς ναυατακιῶν ὀπικλοπίας ἀν-
χύμητος, περιφαστὸν τὴν φεράτηρον τὰ
νεδαῖκτα πάχα τοιεύθμῳ. ταῦτα σώγων

CAPUT IV.

*De Iudeo paralytico, qui ab Attico Episcopo
in Baptismo sanatus est.*

Et hoc quidem inter cetera emolumen-
tum, temporibus Attici accessit
Ecclesiae. Sed nec miraculis aut sanatio-
nibus eadem tempora caruerunt. Iu-
dæus enim quidam plures jam per annos
paralyticus in lecto jacebat. Qui cum
omnia Medicorum remedia frustra ex-
pertus esset, nec ullæ Judæorum pre-
B ces opem ipsi adferre potuissent, tandem
ad Christianorum Baptismum confugit,
hunc solum verum ac salutarem sibi
medicum fore sperans. Ea res Attico
confestim renuntiata est. Hic igitur
cum primis fidei rudimentis hominem
instituisset, spemque in Christum ei an-
nuntiasset, eum in lecto jacentem ad Ba-
ptisterium deferri jussit. Tum Judæus
paralyticus sincerâ fide Baptismum susci-
piens, simulatque ex Baptisterii fonte le-
vatus est, morbo penitus caruit, ac dein-
ceps sanus permanisit. Hanc mirabi-
lem curationem Christi, potentia nostris
etiam temporibus ostendere dignata
est: quæ quidem effecit ut multi Gentili-
um suscepimus fide ad Baptismum accede-
rent. Judæi vero licet miracula requi-
rant, tamen ne præsentibus quidem mi-
raculis adducti sunt ad fidem. Hujus-
modi beneficia Christus hominibus
conferebat.

C A P . V.

D Quomodo Sabbatius Novatianorum Pres-
byter ex Iudeo, a fidei sua consorti-
bus defecrit.

Plerique tamen ista pro nihilo ducentes, in nequitia sua perfliterunt. Neque enim Iudei solum hic quæ fiebant prodigijs fidem accommodare noluerunt: sed & iij qui Iudeos imitari student, idem cum illis tentire deprehensi sunt. Sabbatius certe, cuius paulo antea mentionem fecimus, cum intra Presbyterii gradum se continere noller, sed jam inde ab initio Episcopatum ambiret, his temporibus ab Ecclesia Novatianorum recessit, Paschæ Iudaici observationem prætendens. Nam cum in

U u ii